

ζον, ἐνῶ τώρα ὁ κ. Διευθυντῆς πληθύνει ἓνα, ἂν εὐρεθῇ, ἓνα τᾶλλον, καὶ οἱ εἰσερχόμενοι καὶ ἐξερχόμενοι φοιτηταί, ἱατροί, νοσοκόμοι ἔκαστον διαβολικὸν τᾶραχον εἰς βάρος τῶν ταλαιπωρῶν νοσηλευομένων, τοῦ ἔρχεται νὰ ἀναφωνήσῃ : « Ἀσθενεῖς μου, τί ἄλλο θέλετε ; »

Ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, τὰς αἰθούσας καὶ τὰς κλινικοστρωμνὰς περιωρίσθησαν αἱ μεταρρυθμίσεις τοῦ κυρίου Μαράτου ; Ἐπεξετάθησαν καὶ εἰς τὴν τροφήν τῶν ἀσθενῶν, πρὸς οὓς, ἐπιεικῶς σὰς εἵπομεν, ὅτι ἐφέροντο ὡς πρὸς σκύλους, διότι δὲν νομίζομεν οἱ σκύλοι καὶ αἱ σκύλαι μας νὰ κακοπερνοῦν διόλου. Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ πρὸς τὸ Ἀδελφάτον, οἱ ἀσθενεῖς ἀπὸ τοῦ ἑσπερινοῦ γεύματος τῆς προτεραίας, ὅπερ ἐλάμβανον ἰσως κατὰ τὰς 6 μ. μ. μέχρι τῆς 11ης π. μ. τῆς ἐπιούσης, ἔμενον κυριολεκτικῶς νηστεῖς. Ὁ νέος Διευθυντῆς εἰσήγαγε τὸ πρῶτὸ τὸ γάλα, ὡς τὴν παρηγοριώτεραν διὰ τοὺς ἀσθενεῖς τροφήν καὶ ἔφε-
ρεν εἰς τὰ τῆς τροφῆς ἐν γένει, συγκριτικῶς πρὸς τὴν ἐπὶ κυρίου Λάζου σκυλοδίαιταν, ἀληθῆ ἐπανάστασιν. Μὴ δυνάμενος διὰ προσευχῆς ἢ ἄλλου τινος θαύματος νὰ αὐξήσῃ τὰς προσόδους τοῦ Νοσοκομείου, ἠναγκάσθη μετὰ λύπης του νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν κλινῶν, διὰ νὰ καταστήσῃ δυνατὴν πρὸς τοὺς ὑπολειπομένους σχετικὴν τινα ἀνθρωποδίαιταν. Ἡῦξεν λοιπὸν τὴν μερίδα τοῦ κρέατος, ἐποίκιλλε τὴν ἑσπερινὴν τροφήν προσθέσας χορ-
ταρικὰ, εἰσήγαγε τὸ πρῶτον γάλα, καὶ ἐβελτίωσεν ὅλα τὰ εἶδη τῶν τροφίμων, ἀπὸ τῆς κακῆς ποιότητος τῶν ὁποίων ἐπήγαζον ὡς ἀπὸ δροσερᾶς Καισαριανῆς αἱ χρυσαὶ ἀπορρομαὶ τῶν καταχρήσεων. Ἡ ἐπανάστασις αὕτη προε-
κάλεσεν ἀντεπανάστασιν—τὴν ἀπεργίαν τοῦ Ἐργολάβου, τοῦ ὁποίου δὲν τὸν ἐσύμφερε πλέον νὰ ὑπηρετῇ τὸ Κα-
τάστημα.

Ἄλλ' εἶναι ἐπαρκεῖς αἱ βελτιώσεις αὗται ; Βεβαίως ὄχι. Καθ' ἡμᾶς, χωρὶς νὰ εἴμεθα ἱατροί, τὸ ἀνοῦσιον, ἀχυρόγευστον, νηματοκλωστικὸν βραστὸ πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὸ Διαιτολόγιον. Νὰ ἀντικατασταθῇ δὲ διὰ ψήτου, σῶζοντος ἀκεραίαν τὴν οὐσίαν του. Ὅστις ἰδῇ μόνον τὰ λευκάζοντα ἐκεῖνα τεμάχια τοῦ ἀφαιρεθέντος τὸν ζυμὸν τοῦ βραστοῦ, θὰ συμφωνήσῃ μεθ' ἡμῶν ὅτι αἱ πατασθού-
ρεα ἐκεῖναι δὲν εἶναι δι' ἀνθρώπους θέλοντας ν' ἀντλή-
σουν δυνάμεις ἐκ τῆς τροφῆς. Συμφωνοῦμεν, ὅτι ὁ προϋ-
πολογισμὸς διὰ τῆς γενικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ψήτου, θὰ αὐξήσῃ· ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπέλθῃ κέρδος ὡς ἐκ τῆς διὰ στε-
ρεωτέρως τροφῆς ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου καὶ τῆς νοση-
λείας καὶ τῆς ἀναρρώσεως ;

Εἰσήχθησαν εὐτυχῶς καὶ ἄλλαι τινες βελτιώσεις· καὶ ἡ μεγαλειτέρα πασῶν εἶναι ὅτι ἀπεχωρίσθησαν οἱ λεγόμε-
νοι ἀρίστοι ἀπὸ τῶν ἄλλων αἰθουσῶν. Μὴ μᾶς εἴπητε νὰ σὰς περιγράψωμεν αὐτοὺς τοὺς ἀνιάτους, διότι μὲν ἰσχυρὸν εἶναι εἰς τὴν θέαν τῶν ἐπ' ὀλίγα δευτερόλεπτα. Ἡ θέα τῶν δύναται νὰ σὰς τυραννῇ ἓνα ἐνιαυτόν. Ἐν
παιδίον καὶ μία γραῖα ὑπερβαίνουν τὰς τραγικωτέρας
τῶν περιγραφῶν. Ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου σωριάζεται
καὶ ὁ ἐγκέφαλος ἀρχίζει νὰ καίεται, ὅταν ἰδῇ ποῦ δύνα-
ται τὸ τέλειον τοῦ θεοῦ πλάσμα νὰ καταντήσῃ. Ἀποῦ
ἡμεῖς συνελθόντες ἐκ τῆς θέας, εἵπομεν εἰς τὸν κ. Διευ-
θυντὴν ὅτι ἡ καλλιτέρα φιλανθρωπία εἶναι νὰ φονεύων-
ται αὐτοὶ οἱ ἀνιάτοι ! Καὶ ἐπιμένομεν ἀκόμη εἰς τοῦτο
τοῦλάχιστον, ὅτι ἐν τῷ Νοσοκομείῳ, ὅπερ εἶναι βεβαίως
θεραπευτήριον, δὲν εἶναι ἡ θέσις τῶν. Καὶ τώρα φαντα-
σθῆτε, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκατόχου τοῦ κυρίου Μαράτου, ὡς

ἔχετε σεῖς διανεμημένους ἀνθοδέσμας ἢ σινικὰ ἀγγεῖα
πρὸς τέρψιν τῶν ὀφθαλμῶν σας, ἐν ἐκάστῳ δωματίῳ,
εἶχε τὸ θηρίον ἐκεῖνο διανεμημένα ἐν ἐκάστῃ αἰθούσῃ,
ἐν ἀπὸ τὰ τέρατα αὐτὰ τῆς παραλυσίας καὶ τῆς στρε-
βλώσεως, ἅπερ οὔτε νὰ κινήθωσιν, οὔτε νὰ τραφῶσι δύ-
νανται μόνον τῶν ! Φαντασθῆτε μόνον τὸ ἐξ ἐκάστου
ἐξ αὐτῶν ἀναδιδόμενον μίasma. Ὁ σωρὸς τῶν δ' ἐν τινι
δωματίῳ τοῦ Νοσοκομείου ἐν τῷ κεντρικωτέρῳ καὶ πο-
λυανθρωποτέρῳ τμήματι τῆς πόλεως εἶναι ἔγκλημα κατὰ
τῆς δημοσίου υγιείας. Ἐπναλαμβάνομεν : Χλωροφορμί-
σατέ τους καὶ τουφεκίστε τους ! Θὰ κάμετε ἔργον ὑψίστης
φιλανθρωπίας !

Εἰς τὴν χειρουργικὴν κλινικὴν αἱ βελτιώσεις δὲν εἶναι
ἀκόμη ἐπαίσθηταί. Χρειάζονται χρήματα, χρειάζεται
ἐλευθερία ἐνεργείας τοῦ κ. Μαράτου, καὶ λείπουν δυστυχῶς
καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο.

Γνωρίζετε ὅτι ἐν τῇ ἀνεκτιμήτῳ ἐκείνῃ ἐκθέσει τοῦ κ.
Βάφας, ἥτις ἔπρεπε νὰ κλονήσῃ ὅλας τὰς φιλανθρωπικὰς
Ἀθῆνας, ἀπεδείχθη διὰ στατιστικῆς ὅτι τὸ Νοσοκομεῖον
τὸ ἡμέτερον παραβαλλόμενον πρὸς τὰ τῆς Γαλλίας, τὰ
ὁποῖα εἶναι τὰ χειρότερα, κατέχει τὴν τελευταίαν θέσιν
καὶ ὡς πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῆς θνησιμότητος καὶ ὡς πρὸς
τὴν μέσην διαμονὴν τῶν ἀσθενῶν. Μέσος ὅρος θνησιμό-
τητος διὰ τὰ νοσοκομεῖα τῶν Παρισίων : 11,56 τοῖς
0)0. Μέσος ὅρος εἰς τὸ ἡμέτερον **16,60** ἐπὶ τοῖς 0)0.
Ἐκεῖ, μέση διαμονὴ τῶν ἀσθενῶν 22 ἡμέραι, ἐδῶ μέση
διαμονὴ **32** ἡμέραι.

Ὁ κ. Βάφας ἠγωνίσθη μάτην ν' αὐξήσῃ τὰς προσόδους
τοῦ Νοσοκομείου, μάτην νὰ βελτιώσῃ τὴν τροφήν τῶν
ἀσθενῶν, μάτην νὰ ἐντείνῃ τὴν ἐπιμελεστέραν ἐκτέλεσιν
τοῦ καθήκοντος αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν.

Εὐτυχῶς ὁ νέος Διευθυντῆς ἐπηνόρησε πολλὰ καὶ ἔχει
ὅλην τὴν διάθεσιν νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ πάντα. Ἀλλὰ τῷ
ἐλλείπουν τὰ μέσα. Ἡ πρὸς τὸ Ἀδελφάτον ἐπικλήσις
ὅπως ζητήσῃ αὐξήσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου διδο-
μένου βοηθήματος εἶναι δικαία καὶ λίαν ὀρθή. Τὸ νοσο-
κομεῖον εἶναι ἀπλοῦν ὄργανον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ
Πανεπιστημίου. Ὁ ὄργανον τοῦ ὁποίου τὰ τμήματα εἶναι
ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἀσθενεῖς. Ἡ διατήρησις τοῦ ὁργάνου
αὐτοῦ ἀπαιτεῖ δαπάνην 150 χιλιάδων. Εἶναι δίκαιον
λοιπὸν τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπερ κυρίως ἐξυπηρετεῖται ὑπὸ
τοῦ ὁργάνου αὐτοῦ—διότι ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὁ ἐλλήνι-
σμός αὐτὰ εἶναι ἀφρημένα πράγματα—νὰ μὴ δαπανᾷ
τοῦλάχιστον 25,000 ;

Ἀπὸ τοῦ κυρίου Κυριακοῦ ἐλπίζομεν γενναιοτέραν συμ-
βολὴν εἰς διατήρησιν τοῦ Νοσοκομείου ἐκ μέρους Ἰδρύ-
ματος οὗ αὐτὸ—τὸ Νοσοκομεῖον—εἶναι ἀπλοῦς ὑπηρε-
της.

Καλιθάν.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Ζηλεύομεν τοὺς Αἰγυπτίους. Θὰ ἔχωσιν ἐντὸς ὀλίγου
τὴν καλλιτέραν χωροφυλακὴν τοῦ κόσμου. Τὸ ὕλικόν τῆς
χωροφυλακῆς θὰ εἶναι Γερμανοὶ καὶ Βέλγοι, ἢ δὲ ἀμοιβὴ
τοῦ ὕλικου αὐτοῦ θὰ γίνεται μὲ ἀγγλικὰς λίρας. Τοὺς
ζηλεύομεν τόσο τοὺς Αἰγυπτίους, ὥστε θὰ νηχόμεθα τὰ
ἴδια καὶ δι' ἡμᾶς. Νὰ στρατολογήσωμεν Βέλγους καὶ
Γερμανοὺς χωροφύλακας καὶ ν' ἀποδώσωμεν τοὺς ἡδη χω-
ροφύλακας εἰς τὰς γυναῖκάς των, τὰς μητέρας των, τὸ

ἄροτρον, τὴν ἀξίνην ἢ τὴν ἐμπροσθέλαν. Ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Ἑλλὰς μὲν νὰ βγάλῃ μπόγιαι, ὅχι ὁμῶς καὶ χωροφυλακας. Καὶ ἀφοῦ ἐπιτύχῃ τὸ σχέδιον αὐτὸ τῆς γερμανοβελγικῆς χωροφυλακῆς, τότε θὰ σκευθῶμεν ἂν πρέπει νὰ ἔχωμεν στρατὸν μὲ στρατάρχην ἢ νὰ γίνωμεν καθ' ὅλα Ἑλβετοὶ καὶ Ἀμερικανοί, μὴ βλέποντες ἐμπρὸς μας σπαθὶ ἢ κορῶνα, ἀλλὰ γυμναζόμενοι ὅλοι κατ' ἐνιαυτόν. Θὰ τρώγωμεν τότε καὶ θὰ ἐνδυνάμεθα ἐφθηνότερον, καὶ ἐν ὥρῃ κινδύνου θὰ ἔχωμεν λαὸν ἑνὸς πλόν, ἀντὶ στρατοῦ ἀόπλου.

Καὶ ἄλλο ἓνα ! Τώρα ποῦ ἐδραπέτευσεν ὁ Μιδάτ πασῶς—ἂν ἐδραπέτευσεν—νομίζομεν ὅτι καλλίτερον Πρωθυπουργὸν ἀπ' αὐτὸν δὲν δυνάμεθα νὰ εὑρωμεν. Διότι ὅπως καταντήσαμεν, ἰδίως τὰ ὅργανα τῆς Πολιτείας, χρειάζομεθα ὅχι πρωθυπουργόν, ἀλλὰ Βεζύρην, ποῦ νὰ μᾶς ἀλλιάξῃ τὴν πίστιν.

Θέλετε πιστεῦσατέ μας, θέλετε μὴν πιστεύετε· μᾶς εἶναι πολὺ ἀδιάφορον. Ἡ Νέα Ἐφημερίς τῆς Κυριακῆς ἐν διςτῇ αὐτῇ ἀρθρῷ της—ἀπ' ἐκεῖνα!—χαρακτηρίζει τὴν λύσιν τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος ὡς ἐθνικὸν δυστύχημα !

Τώρα ποῦ εἴμεθα μέλι καὶ γάλα μὲ τοὺς Τούρκους, δὲν θὰ λυθῇ καὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν ταχυδρομικὸν ζήτημα ; Τὸ Διεθνὲς Ταχυδρομικὸν τῶν Τούρκων ἔκαμμεν ἐν βῆμα δεχόμενον τὰ ἐξ Ἑλλάδος γράμματα διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας· ἀλλ' ἡ ἡμετέρα κυβέρνησις, καλῶς ποιοῦσα, ἐπιμένει εἰς μηδεμίαν ἐρχομένη ταχυδρομικὴν συνάφειαν μετ' ἐκείνων οἵτινες τόσο βαναύσως προσέβαλον τὰ ἐλληνικὰ σήματα.

Νὰ ἀναγνώσῃ τις ἐν τῇ Στοᾷ ὅσα εἰς φοιτητῆς τῆς φιλολογίας γράφει περὶ τοῦ κ. Κωστομύρη μετὰ τῆς ἱατρικῆς δεινότητος θὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ κ. Φιντικλῆς εἶναι καθηγητῆς τῆς Ἀνατομίας, ὁ κ. Μιστριώτης τῆς Ζωολογίας καὶ ὁ κ. Κόντος ὀφθαλμοίατρος. Κατ' ἀναλογίαν ὁ κ. Ἀναγνωστάκης διδάσκει τὸν Θεόκριτον, ὁ κ. Ζωχιὸς ἐρμηνεύει τὸν Ἀριστοφάνη καὶ ὁ κ. Καραμήτσας καταγίνεται μὲ τὴν γραμματικὴν καὶ τὸν Κρύγερον.

Ἀπόφθεγμα : Τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς τότε θὰ κα-
ταρτισθῇ τέλειον . . . ὅταν ἐξοντωθῇ τέλειον.

Συγκινητικωτάτην ἐπιστολὴν ἐλάβομεν ὁμοῦ μετὰ δώδεκα βιβλίων διὰ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς παρὰ τοῦ ἐξ Ὑδρας ἀγαθοῦ δημοδιδασκάλου κ. Ἰωάννου Κ. Τζάθα. Ὁ αὐτὸς ἀπέστειλεν ἡμῖν ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ διδασκαλικοῦ του βαλκαντίου καὶ πέντε δραχμὰς διὰ τὸν δυστυχῆ δωδεκαετῆ παῖδα τὸν κρατούμενον ἐν ταῖς φυλακαῖς Κόκλα Κωνστ. Τζάθην, τὸν υποβληθέντα ἐν τῇ ἀτυνομίᾳ εἰς τὰ φρικτὰ βασανιστήρια ἀπὸ σῶς εἶχομεν περιγράψει. Τούλάχιστον ὁ νέος Βισαγγελεὺς κ. Καρύδας, περὶ οὗ τόσα καλὰ λέγονται, δὲν θὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ

παιδίου αὐτοῦ, τόσο καλοῦ, εὐαγώγου, ἠθικοῦ καὶ, ἂν τὸ εὖ, ἡ ἀθῶον, δὲν θὰ τὸ ἀπαλλάξῃ ἐκ τοῦ τενάχους ἐκείνου ὅπου τὸ ἔχει πετάζει τίς οἶδε ποῖα ἐπιπολαία ἀνά-
κρινται ;

Χαίρομεν διότι ὁ λυσσώδης διαμφισβητηθεὶς Νεολόγος μεταξὺ τῶν δύο συνοδιοκτῆτων του κυρίων Βουτυρᾶ καὶ Καρύδου ἔμεινε γέρας τοῦ πρώτου ἰδρυτοῦ αὐτοῦ, τοῦ διακεκριμένου συναδέλφου μας κ. Βουτυρᾶ, ὅστις ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν εἶναι Νεολόγος καὶ θὰ ἐγίνετο ἀληθὴς αὐτοῦ κρατόμησις, ἐὰν τοῦ ἀφηρῆτο τὸ φύλλον ὑπὲρ οὗ ἐδαπάνησε τόσας δυνάμεις πνεύματος καὶ υγείας ἀκόμη. Ὁ κ. Βουτυρᾶς εἶναι πάντοτε μίᾳ ἐγγύησις τῆς ἐθνικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει δημοσιογραφίας.

Τί μπορεί νὰ σᾶς συμβῇ. Βρέχει· εἰσέρχεσθε εἰς ἐν ἐμπορικόν· ἀγοράζετε μίαν ὀμβρέλλαν ἀπὸ ἐν ἐμπορικόν· καὶ αὐτὸ καλὰ. Ὅποτε ὁ φοκολέμπορος παρατηρῶν εἰς χεῖράς σας τὴν ὀμπρέλλαν, σᾶς ἐρωτᾷ μὲ μάτια ἀνοικτὰ σὰν πηγάδι :

— Μήπως τὴν πήρατε ἀπὸ μᾶς τὴν ὀμπρέλλα ;

Καὶ σεῖς κοροϊδεύων λέγετε :

— Ναι, ἀπὸ σᾶς τὴν πήρα.

Καὶ ἀναχωρεῖτε.

Ὅτε ἀκούετε βήματα γοργὰ ὀπισθέν σας. Ὁ ἐμπορό-
παις σᾶς κυνηγᾷ.

— Κύριε, νὰ μᾶς δώσετε τὴν ὀμπρέλλα ποῦ μᾶς πήρατε.

Ἀπ' ἐδῶ καὶ παρκαίτω γίνεσθε κλέπτης. Λαμβάνετε τὸ χρῶμα, τὴν κιτρινάδα ἢ τὴν κοκκινάδα, τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν πάθησιν ἀληθοῦς κλέπτου.

Δίδετε ἐξηγήσεις καὶ ὕβρεις ἐναλλάξ.

Ὁ φοκολέμπορος δὲν ἀκούει τέτοια. Ὅτε βλέπει εἰς τὸν στηρικτῆρα τῆς ὀμπρέλλας, τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς μετεχειρίσθητε ὡς μπαστοῦνι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο ἐμπορικόν, ὀλίγην λάσπην.

— Ἄ ! δὲν εἶναι δική μας.

Καὶ τότε μόνον σᾶς ζητεῖ συγγνώμην.

Μετὰ τοὺς κλητῆρας λοιπὸν συλλαμβάνοντας πάντα ἀγοράζοντα κλειδονίαν ὡς κλέπτην καὶ πάντα μὴ ὁμιλοῦντα ὡς κκοῦργον, ἔρχονται οἱ φοκολέμποροι τῆς Ὁδοῦ Αἰόλου — ἅς μὴν εἴπωμεν τ' ὄνομά των — οἵτινες ὅσα δὲν ἀγοράζετε ἀπ' αὐτοῦ τὰ κατὰσχουν ὡς κλοπιμαῖα.

Ἀπὸ τὴν ἔξιν τῶν ἐφημερίδων νὰ ἀναγγέλλωσι μετὰ τακτικῶν ἐπιθέτων διαφόρους ἐρχομούς, γάμους, ἐκδόσεις ἐργων, ἐκλογὰς, δωρεὰς κλπ. κινδυνεύει ὁ κόσμος νὰ χάσῃ τὰ ὀνόματά του. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ ἔχωμεν Γιάννιδες, Κωστήδες, Τιμοθεοῦς, Ἐλένας, Σοφίας, ἀλλὰ Χαρικεστάτους, Τρυφερωτάτους, Γνωστοὺς, Λογίους, Κα-
λὰς, Ἐνεργητικοὺς, Φιλοπόλιδες, Καλλικόμους, Πολυ-
φένους, Ἀκκαμάτους, Μεγαλοπρεπεῖς κλπ. κλπ.